

Những Bàn Tay Nhỏ Nơi Cuối Trời Nam – Lượm Ve Chai Gieo Mầm Yêu Thương

Tận cùng Tổ quốc – nơi mũi Cà Mau quanh năm sóng nước mênh mang – có một giáo xứ bé nhỏ nằm giữa đồng quê yên bình. Ở nơi tưởng chừng xa xôi ấy, có những em thiếu nhi đang âm thầm làm nên một hành trình yêu thương rất đẹp đẽ: lượm ve chai để giúp đỡ người nghèo.

Dưới cái nắng gắt miền Nam, giữa những con đường đất hay ven những bờ kênh rạch. Quý Cha, quý Dì, Ông Trùm cùng các em thiếu nhi trong giáo xứ Rạch Gốc vẫn đều đặn cùng nhau đi lượm từng vỏ chai, lon bia, giấy vụn. Mỗi sáng thứ sáu và thứ bảy, sau Thánh lễ quý Cha, quý Dì cùng các em lại rảo bước, tay xách bao, lòng hân hoan, bởi các em biết rằng việc làm nhỏ bé này đang góp phần sưởi ấm những phận đời kém may mắn hơn mình.

Dẫu tuổi đời còn thơ, nhưng các em đã sớm ý thức được rằng: tin vào Chúa không chỉ là lời kinh đọc, mà còn là tình yêu được sống qua từng việc làm cụ thể. Chai nhựa, lon thiếc – những vật người ta bỏ đi – giờ đây lại trở thành những “đồng bạc lòng nhân” quý giá, được gom lại để mua gạo, quà, hoặc đóng góp cho các chương trình bác ái trong giáo xứ.

Mẹ Têrêsa Calcutta từng nói: “Không phải tất cả chúng ta đều có thể làm những điều vĩ đại. Nhưng chúng ta có thể làm những điều nhỏ bé với tình yêu lớn lao.”

Mỗi bao ve chai được gom lại không chỉ mang giá trị vật chất, mà còn chứa đựng tinh thần sẻ chia, giáo dục đức tin và lòng nhân ái cho các em từ thuở nhỏ. Các em đang sống Tin Mừng giữa đời thường – bằng chính đôi tay mình, bằng đôi chân băng qua bùn đất quê nghèo, và bằng trái tim chan chứa yêu thương.

Giáo xứ nơi cuối đất, dù không ồn ào, không hiện đại, nhưng lại đang tỏa sáng bởi những việc làm đơn sơ mà sâu sắc. Và trong ánh mắt các em thiếu nhi ấy – giữa bầu trời Nam xanh ngát – có lẽ chính là ánh sáng của niềm tin, của hy vọng, của một Giáo hội đang lớn lên từ những điều nhỏ bé nhất.

Xin tạ ơn Chúa, vì nơi cuối trời Tổ quốc, vẫn có những hạt mầm yêu thương đang âm thầm đâm chồi và lớn lên, từng ngày.

Pr. Duy Tân

